

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1890-07-07

ἡμεῖς ἔχουμεν ἄριθμὸν 283

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10636>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΤΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΒΛΗΡΗΤΕΑ.

Εν Κύπρῳ εὐκλείως 8.
Ἐν τῷ Ἐξωτερῷ " 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

EDITOR S. CHOURMOUZIOS.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΤΙΓΓΟΣ»
ἔτος: LONDON Str. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΠΑΡΗΛΘΕ ΚΑΙ ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ ΕΤΟΣ.

Τὸν 29 ἡξάντος μηνὸς Ἰουνίου, συνεπικραθὲν τὸ δωδεκάτονον ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς ἔτος, κατορθώθη δὲ ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἡ ἀποκαταστάσις τῆς Κύπρου ἀρκετὰ πρὸς «παράδεισον τῆς Ἀνατολικῆς ἀγοῦσας ὁδοῦ». Δὲν πταίωμεν βεβαίως κρῖναι ἂν ἡ συγχὴ ἐκ μέρους ἡμῶν ὑπελοδομήσῃ τῆς τότε πανδημίας, ἡλικίας καὶ αὐτοπροαιρετῶς ἐκφραστῆσαι, ἤδηστα δ' ἀκούσθαι τῆς ταύτης ἐπαγγελίας, προκαλῆ ἐρωτήματα εἰς τοὺς δόντας αὐτὴν, δὲν κἀκίζομεν ὅμως τοὺς ἀρχοντας ἡμῶν, διότι καὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι εἰσιν, ὑποπίπτοντες εἰς ἀνθρώπινα πάθη, οἷον τὴν μεγαλαυχίαν, τοὺς σφαλεροὺς ὑπολογισμοὺς, καὶ τὰ τούτοις ἐπακόλουθα.

Ἡ Κύπρος ἀπὸ τῶν χειρῶν δεσπότη τοῦ ἀπολιτεύτου εἰς χεῖρας ἐξηγυγισμένου καὶ πλουσίου μεταβάσῃ, ἐδικαιούτο μὲν βεβαίως νὰ ἐλπίζῃ βελτιώσιν τύχης, δὲν εἶχεν ὅμως καὶ τὴν μεγάλην ταύτην ἀξίωσιν νὰ προσδοκᾷ ὅτι θὰ γείνη «παράδεισος». Ἐὰ μὴ ἀπερ' λογικῶς ἐδικαιούντο οἱ κάτοικοι νὰ προσδοκῶσιν ἢ τὸ πρῶτον, ἢ ὑποστήριξις καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων τῶν, εἴτε ὑπ' αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως εἴτε δ' ἀ τῆς προσελύσεως ἀγγλικῶν κεφαλαίων, καὶ δευτέρον ἢ προστασία τῆς ζωῆς τιμῆς καὶ περιουσίας τῶν. Καὶ κατὰ μὲν τὸ πρῶτον οὐδὲ βῆμα ἐγένετο πρὸς τὰ ἐμπρός, κατὰ δὲ τὸ δεύτερον ἀρκετὰ βήματα ἐγένοντο πρὸς τὰ ὀπίσω.

Ὁ γεωργὸς εἶνε ὡς πρῶν ἐγκαταλειμμένος εἰς τὰς ιδιοτροπίας τῆς ἀτμοσφαιρας καὶ προσηλωμένος εἰς τὰ προκατακλυσματὰ γεωργικὰ ἐργαλεῖά του, τὰ δὲ προϊόντα του ἀρπάζονται ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἄλωνίου ὑπὸ τῶν αὐθεντῶν καὶ δεσποτῶν τοῦ τοκογλύφου. Ἐργάζεται ὡς ἀληθῆς Ἠλλῶς ὑπὲρ τῶν κυρίων του, τροφήν δὲ καὶ ἐνδυμασίαν ἔχει τὴν ἀρκούσαν αὐτῷ ὅπως ζῆται σχεδὸν ὡς ἄνθρωπος.

Ὁ βιομηχανὸς κοπιᾷ διὰ νὰ βλέπῃ κρεμᾶμενον εἰς τὰ ἐρμάριά του τὸ προϊόν τῆς τέχνης του, ὅπερ ἀναγκάζεται νὰ κρύπτῃ οὕτω πρὸ τῆς πληθῆος τῶν εἰσγομένων ἐτοιμῶν, πρὸς τὴν κοίτην καὶ τιμὴν τῶν ὁποίων ἀδυνατεῖ ἀνυποστήριχτος νὰ συναγωνισθῇ.

Ὡς πρὸς δὲ τὸν βαθμὸν εἰς ὃν ἀρίκετο ἡ ἀσφάλεια τῆς ζωῆς καὶ περιουσίας, ἀπόδειξις ἀκριβῆς εἶνε ἡ κατ' ἀνάγκην κηφείσα ἐσχάτως ἀπόφασις τοῦ νῆαυτορατῆ ὀλοκλήρος ἡ νῆσος εἰς μίαν πολυκλαδὸν καὶ πολυόργανον Ἀστυνομίαν, νῆαυτῆ δὲ ἡ νῆσος ὀλοκλήρος ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἄγνοομεν τῇ ἀληθείᾳ ἂν παίζοντες ἢ σπουδάζοντες οἱ ἀρχόντες μας, ὑπέσχεοντο νὰ καταστήσωσι τὴν νῆσον μας παράδεισον, ὡς ἀγνοοῦμεν καὶ τί ἐνόουν διὰ τῆς λέξεως παράδεισος ἐν μόνον δὲν ἀγνοοῦμεν ὅτι εἰς τὸν παράδεισον δὲν εἶνε βεβαίως τοποθετημένοι εἰς πᾶσαν γωνίαν καὶ φρουροὶ τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας.

Ἐν τούτοις παρήλθε καὶ δωδεκάτονον ἀπὸ τῆς κατοχῆς ἔτος καὶ ἡμεῖς ἀναμένομεν παράδεισον, ἐν κόποις καὶ μόχθοις, ἐν νηστεῖαις καὶ ἀγρυπνίαις, ἐν στερήσεσι καὶ κακουχίαις, ἐν τόπῳ ἔνθα βάσανα καὶ ὀδύνη, τριγμοὶ καὶ βρυγμοὶ ὀδόντων ἀκούονται.

Ἐπὶ πηλθαμεν ἤδη εἰς τὸ δέκατον τρίτον ἀπὸ τῆς κατοχῆς ἔτος. Ἐπιτρέπεται ἄρα ἡμῖν νὰ ἐλπίζωμεν τι; Ὁ ἀπαίσιος ἀριθμὸς ἀπαίσια δυστυχῶς προαναγγέλλει, ἀλλ' ἴσως ὑπάρξῃ διὰ τὴν Κύπρον ἐξαιρέσις, καὶ ὁ ἀποτρόπαιος ἀσπὴρμὸς διορθώσῃ τὴν ἀποτροπαιότητα τῶν παρελθόντων ἐτῶν.

Πόσα κἀκίζομεν, πόσα ὑπελοδοχοῦμεν ὅτι θὰ ἐγένοντο εἰς τὸ δωδεκαετές τοῦτο διαστήμα! Ἐάν τις κατὰ τὰς πρώτας τῆς κατοχῆς ἡμέρας ἐτόλμα νὰ προφητεύσῃ καὶ νὰ μᾶς εἴπῃ «ὦ σῆς, οἵτινες σήμερον πηλᾶτε καὶ χορευετε ἐπὶ τῇ μεταπολιτεύσει, ἐλπίζοντες βελτιώσιν καταστάσεως, μετὰ 12 ἔτη θὰ ἀπορήτητε ὅτι εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ εἰς χεῖρονα ἀκόμη θὰ εὐρεθῆτε καὶ θὰ λυπηθῆτε τὰ σημερινὰ μάταια πηδῆματα καὶ ἀκαίρους χορούς», χωρὶς ὑπερβολὴν θὰ ἐλακοποιεῖτο ὁ τοιοῦτος. Καὶ ὅμως ἰδοὺ παρήλθον τὰ 12 ἔτη, καὶ οὐδὲν ἐγένετο δὲν ἀποβάλλομεν ὅμως καὶ τὰς ἐλπίδας, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐξ ἰδίας κακῆς τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως προαιρέτως εὐρισκόμεθα εἰς ἡν θέσιν διατελοῦμεν, ἀλλ' ἔνεκα κακῶν καὶ ἐσφαλμένων αὐτῆς ὑπολογισμῶν, οὓς θὰ σπεύσῃ νὰ ἐπανορθώσῃ καὶ τότε, ἀλλὰ τότε μόνον δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν παράδεισον φῶς καὶ τὴν Κύπρον εἰσπεργομένην εἰς ὁδὸν σωτηρίας. Ἀλλὰ πό-

τε τοῦτο ἄρα γε; Ἦνε δ' ὡς κα τὰ ἐπιτιμῶν παρήλθον καὶ δὲν δυνάμεθα ν' ἀνθῆξωμεν περισσύτερον.

Ἡ ΜΙΑ ΟΔΟΣ

Ἡ ΑΓΟΥΣΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΘΙΚΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΩΝ ΛΑΩΝ.

— «Ὀδοί» —

[Χθρὸν τῶν ἀναγνωστῶν μας μεταφέρομεν ἐκ τοῦ λαμπροῦ περιοδικοῦ «Ἀναπλασις» τὰ κατωτέρω, ἄξια μεγάλης προσοχῆς καὶ ἐκ μέρους τῶν ἡμετέρων].

«Μὴ ἀπατώμεθα! Μία εἶνε ἡ ὁδὸς ἡ ἀγοῦσα εἰς τὴν ἠθικοποίησιν τῶν λαῶν, ὁ χριστιανισμὸς ἐξυψηρευόμενος ὑπὸ κλήρου πεφωτισμένου, ἐναρέτου, κατέχοντος ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐντιμον καὶ ἀξιοπρεπῆ θέσιν καὶ ἀρισταμένου ἀπὸ πάσης πολιτικῆς ἐνεργείας».

Ἰδοὺ ἀσφαλὲς φάρμακον πρὸς περισολὴν τῆς παρ' ἡμῖν ἐγκληματικότητος.

Τὸ φάρμακον τοῦτο εἶνε δεδοκιμασμένον καὶ εἶνε ἐκ τῶν προτέρων ἐγνωσμένα τὰ ὑποτελέσματα αὐτοῦ.

«Βεβαιότης ἐπι τῇ τιμωρίᾳ θὰ παρακολουθησῇ τὸ ἐγκλημα, ἐξημέρωσις δὲ τῶν ἡθῶν καὶ ἐξέλιξις τοῦ λαοῦ διὰ τῆς θρησκευτικῆς ἠθικῆς, εἶνε τὰ μετὰ, δι' ὧν καὶ ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἀμερικῇ προήχθη ὁ πολιτισμὸς, καὶ δι' ὧν προσαυτείνεται μὲν ἡ δημοσία τάξις, διὰ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ κράτους τοῦ πολιτειακοῦ νόμου, διαπλάττεται δὲ τὸ ἠθικὸν τοῦ ἀνθρώπου συναίσθημα καὶ περιελλόνται αἱ ὀρμαὶ τῶν παθῶν καὶ τῶν κτηνωδῶν ὀρέξεων».

Ἐὰ ἀνωτέρω περὶ τῆς μιᾶς ὁδοῦ τῆς ἀγοῦσης εἰς τὴν ἠθικοποίησιν τῶν λαῶν περιέχονται ἐν ἀρθρῷ τοῦ προηγουμένου φύλλου. Ταῦτα γράφει ἀνὴρ, ὅστις ἐν τοιοῦτοις ζητήμασιν ἐκτῆσατο, πάνυ δικαίως, κῦρος εὐρωπαϊκόν, ἀνὴρ πολυμαθῆς, ἐνὼν τὴν θεωρίαν μετὰ τῆς πράξεως, ἀνὴρ εὐγενῶν αἰσθημάτων, ἐγνωσμένης φιλοπατρίας, τὸν ἑαυτοῦ σέβονται καὶ οἱ ἀντικείμενοι εἰς τὰς ιδέας αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ διαγυγῆς πνεῦμα δὲν σκοτίζει οὐδὲ νεφύδιον προσωπικῶν ἀντιπαθειῶν ἢ προλήψεων ἢ φανατισμοῦ, ὑπὸ τὴν διαίτησιν τοῦ ὁποίου ἀνεδείχθη μία ναυτικὴ ἀσφαλιστικὴ ἐταιρία, ὡς ὁ Ἀρχάγγελος, ναυαγήσασα μετὰ τὴν ἀποχώρησιν αὐτοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλεται ἡ σύνταξις συγγράμματος, οἷον ἡ «Θρησκεία καὶ Ἐπιστήμη», τοῦ ὁποίου ἡ συνεργασία συνετέλεσε τόσον εἰς τὴν ἐξύψωσιν Συλλόγου, οἷος ὁ τῆς «Ἀναπλάσεως», εἰς τοῦ ὁποίου τὴν πρωτοβουλίαν ὀφείλεται ἡ ἔδρσις ταμείου μετὰ τόσον εὐεργετικῶν σκοποῦ, οἷον τὸ τοῦ «Ἀποστόλου Παύλου», τοῦ ὁποίου τὰ ἰταλικὰ συγγράμματα χεῖρουσι τόσην παρὰ τοῖς ἐπιτήμοσιν ἐν Εὐρώπῃ φήμην, τοῦ ὁποίου τὰ διὰ τῆς «Ἀναπλάσεως» δημοσιευόμενα ἄρθρα ἀναγινώσκονται ἀπλείστως εἰς τὴν Ρωσσίαν μεταφραζόμενα ρωσιστῶν, τὸν ὁποῖον δικαίως ἐτίμησεν ἡ Θεολογικὴ τοῦ Πανεπιστημίου ἡμῶν σχολὴ ἀνογορεύσασα ἐπίτιμον διδάκτορα, τὸν ὁποῖον δικαίως ἐτίμησεν ἡ ἰδιαίτερα πατρίς αὐτοῦ, ἡ Κεφαλληνία, ἐκλέξασα αὐθορμήτως βουλευτὴν

αυτῆς, τὸν ἄπειρον ἀξίως ἐτίμησεν ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς προτρέψας νὰ δεχθῆ τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας, ὁ ὁποῖος συνειδῶς πόσον ὠφελιμώτερος γίνεται εἰς τὸ ἔθνος τοῦ διὰ τῆς συγγραφικῆς ἐνεργείας τοῦ ἀπεποιήθη νὰ δεχθῆ τὰ αὐθρημήτως παρεχόμενα αὐτῷ ἀξιώματα. Τοιοῦτος ἀνὴρ, οἷός ὁ κ. Α. Σκαλτσούνης, γράφει τὰ ἀνωτέρω, προκειμένου περὶ τοῦ μόνου σπουδαιότητας τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων, περὶ τῆς θεαπέας τῆς ἠθικῆς παγούτης κοινωνίας ἡμῶν. Ὅταν δὲ ἀνὴρ τοιοῦτου κέρους ἐμίλῃ, οἱ λόγοι αὐτοῦ δὲν πρέπει νὰ λέγονται ἅπασι καὶ νὰ λησιμωῶνται, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνωνται διὰ τῶν βροντοφώνων σαλπείγων τοῦ τύπου πρέπει νὰ γίνηται συζήτησις ἐπ' αὐτῶν, πρέπει νὰ τίθενται ὑψηλὰ, ὅπως αἱ ἀκτίνες αὐτῶν διαφωτίζωσι τὴν ἐθνικὴν ἐνέργειαν, πρέπει νὰ πραγματοποιῶνται ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς πατρίδος.

Ἐπαναλαμβάνομεν πάλιν τοὺς λόγους σου, ὦ ἀγαθὲ συνεργάτα, τοῦ ὁποῖου τὰ διὰ τῆς «Ανακλάσεως» ἄρθρα ἤρξαντο νὰ ἠλεκτρίζωσι τὴν ἀνωτάτην κοινωνίαν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἐπικαλούμεθα τὴν εἰς αὐτοὺς προσοχὴν τῶν ἀρμοδιῶν, τῶν ἐξοδίων καὶ τὸ καθήκον καὶ τὴν δύναμιν νὰ θέσωσιν εἰς ἐνέργειαν τὸ προτεινόμενον φάρμακον.

Πρόσγε παρακαλοῦμεν εἰς τοὺς βαρυσημάντους τοῦ σοφοῦ ἀνδρός λόγους, Ὑψηλότατε Διάδοχε τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου, τὸν ὁποῖον χαίρειζομεν ἤδη ὡς ἀντιβασιλέα, καὶ ἐκ τῆς πρώτης ὀρθοδόξου βασιλείας τοῦ ὁποῖου, τόσας χρυσᾶς ἐλπίδας τρέφει ὁ πανταχοῦ ἑλληνισμός.

Ἐπικαλούμεθα καὶ τὴν ὑμετέραν προσοχὴν, ὦ Πατριάρχαι καὶ Μητροπολίται, ὑψηλοὶ ἰσχυροὶ τῶν πανταχοῦ ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν.

Καὶ ὑμεῖς, ὦ πρωθυπουργέ καὶ ὦ ἀρχηγέ τῆς ἀντιπολιτευσεως μετὰ τῶν συναδέλφων ὑμῶν, ἀνακύψατε ὀλίγον ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ σάλου καὶ εἰσέψατε μικρὸν τὴν προσοχὴν ὑμῶν καὶ ἐνοήσατε, παρακαλοῦμεν, ἐπ' ἀγαθῶ ὑμῶν καὶ τῆς ὅλης πατρίδος, ἐνοήσατε τὴν βαθεῖαν ἀλήθειαν τῶν λόγων τούτων.

«Μὴ πλανώμεθα, λέγει ὁ ἀνὴρ τῆς ἐπισήμης καὶ τῆς θρησκείας, τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων τῆς θεωρίας καὶ τῆς πείρας, μὴ πλανώμεθα! Μία εἶνε ἡ ὁδὸς ἡ ἀγούσα εἰς τὴν ἠθικοποίησιν τῶν λαῶν, ὁ χριστιανισμὸς, ἐξυπηρετούμενος ὑπὸ κλήρου πεφωτισμένου, ἐναρέτου, κατέχοντος ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐντιμον καὶ ἀξιοπρεπῆ θέσιν καὶ ἀφισταμένου ἀπὸ πάσης πολιτικῆς ἐνεργείας».

«Οἱ κυβερνῶντες τὴν πολιτείαν, προσθέτει εἶνε βεβαίως ὑπεύθυνοι καὶ διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι δεσπόζουσαν ἀτιμωρησίαν καὶ διὰ τὴν ἀνήκουστον πληθύν τῶν καταργούντων τὰς ποινὰς διαταγμάτων, ἕκαστον τῶν ὁποίων εἶνε ἐναυσμα καὶ παρόρμησις πρὸς διάπραξιν νέων ἐγκληματικῶν πράξεων εἶνε ὡσαύτως ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀθλιότητα, εἰς ἣν ὁ κλήρος διάκειται, δαπανῶντες μὲν 100 ἑκατομμύρια, μὴ καταβάλλοντες δ' ἐλάχιστον ἐξ αὐτῶν μέρος πρὸς διαμόρφωσιν καὶ ἀξιοπρεπῆ τοῦ κλήρου διατήρησιν».

Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ μειψώμεθα μόνον τοὺς κυβερνῶντας, οἵτινες συνήθως τότε προβαίνουσιν εἰς μέτρον τινὸς πραγμάτων, ὅταν ἴδωσιν ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ εἶνε τῆς κοινῆς γνώμης ἀπαίτησις ἰδοὺ τί λέγει καὶ πρὸς πάντα ἐξ ἡμῶν τῶν ἰδιωτῶν ὁ σοφὸς καὶ φιλόπατρις ἀνὴρ.

«Ἄλλ' ἡ ἐπιβαρύνουσα τοὺς κυβερνῶντας εὐθύνη οὐδαμῶς, λέγει, δικαιολογεῖ τὴν ἀδράνειαν καὶ ἀδιαφορίαν πάντων ἡμῶν περὶ τῆς ἠθικῆς τῆς νεότητος καὶ τοῦ λαοῦ μορφώσεως, ἐφ' ὅσον τοῦλάχιστον δυνάμεθα νὰ συντείνωμεν καὶ

ἐφ' ὅσον δυνάμεθα ν' ἀπαιτήσωμεν ἀπὸ τοὺς κυβερνῶντας νὰ ἐπιληθῶσι καὶ λύσωσι πρὸ παντὸς ἄλλου ζητήματος τὸ τοῦ κλήρου καὶ τῆς Ἐκκλησίας».

Ποῦ πρέπει λοιπὸν νὰ εἰσέψωμεν πάντες τὴν προσοχὴν ἡμῶν, καὶ βασιλεῖς καὶ πρωθυπουργοὶ καὶ πολιτευταὶ καὶ ἱερεῖς καὶ πολῖται;

Πρέπει νὰ εἰσέψωμεν τὴν προσοχὴν, καὶ νὰ ἐνοήσωμεν ὅτι σχεδὸν παντελῶς στερούμεθα κλήρου πεφωτισμένου, κλήρου ἐναρέτου, κλήρου κατέχοντος ἐντιμον καὶ ἀξιοπρεπῆ θέσιν, κλήρου ἀφισταμένου ἀπὸ πάσης πολιτικῆς ἐνεργείας.

Πρέπει πάντες νὰ κατανοήσωμεν ὅτι ὁ χριστιανισμὸς διὰ τοιοῦτου κλήρου ὄρων, εἶνε ἡ μόνη ὁδὸς ἡ ἀγούσα εἰς τὴν ἠθικοποίησιν τῶν λαῶν.

Καὶ πρέπει νὰ ἐνεργήσωμεν πάσῃ δυνάμει εἰς τὴν δημιουργήσωμεν τοιοῦτον κλήρον.

Ἰδοὺ τὸ πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν καὶ ἐθνικὸν ζήτημα, ἡ λύσις τοῦ ὁποῖου ἐνδιαφέρει εἰς πάντας μᾶλλον ἢ τὸν ἀτμοσφαιρικόν, μᾶλλον ἢ τὸ τῶν διαφυλιῶν, μᾶλλον ἢ τὸ τῶν ὑδάτων τῆς Στυμφαλίδος.

Πρέπει νὰ δημιουργήσωμεν κλήρον, ὁ ὁποῖος νὰ δύναται νὰ διοχετεύσῃ τὰ ὕδατα τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τὰς ξηρὰς ἡμῶν καρδίαι, εἰς τὰς ὁποίας ἐμαρᾶνθη καὶ δὲν ἔζη πλέον ἡ ἱερὰ φυτεία τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ καθήκοντος.

Πρέπει νὰ δημιουργήσωμεν κλήρον, ὁ ὁποῖος νὰ δύναται, ὡς ἄλλος Ἡρακλῆς, νὰ ἀποκτείνῃ τὰ ὄρνεα τῶν τερατωδῶν ἐγκλημάτων, τὰ ὁποία, ὡς ἄλλα ὄρνεα τῆς Στυμφαλίδος, κατασπαράσσοσι τὰ σπλάγγνα τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Πρέπει νὰ δημιουργήσωμεν κλήρον, ὁ ὁποῖος νὰ δύναται νὰ διαδώσῃ τὰ φῶτα τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τῆς ἐπισήμης, τὰ φῶτα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἠθικῆς, τὰ φῶτα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας ἀνά πᾶσαν τὴν Ἀνατολήν, τὴν ὁποίαν ἐκμεταλλεύονται, ἡμῶν ἀπαθῶς θεωμένων, δυτικῶν καὶ διαμαρτυρουμένων προπαγάνδαι.

Τοιαύτη ἐνέργεια ἐκτὸς τῶν ἄλλων αὐτῆς καλῶν εἶνε καὶ τὸ μόνον φάρμακόν πρὸς περιστολὴν τῆς παρ' ἡμῖν ἐγκληματικότητος.

Ἐμπρὸς λοιπὸν! Ἐπὶ τὸ ἔργον.

Σ. Σ. Ἀποὺ τοιαυτὰ λοιπὸν γράφονται ἐν Κράτει ἐνθα καὶ αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις φροντίζει περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου θέματος, πόσον μᾶλλον ἡμεῖς, οἵτινες μόνον καὶ ὑφ' ἐνυτῶν θὰ πράξωμεν πᾶν ὅ τι ἀπαιτεῖται πρὸς ἠθικοποίησιν τοῦ λαοῦ, πρέπει νὰ δώμεν προσοχὴν καὶ νὰ ἀπεύσωμεν συνεργαζόμενοι μετὰ τῶν ἀρχιερέων τῆς γῆσου, ἐπὶ μορφώσεως κλήρου, δυναμένου διὰ τῆς διαγωγῆς καὶ διδασκαλίας του νὰ περιστελέῃ τὴν αὐξοῦσαν ἀκατασχέτως ἐγκληματικότητα; Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι αὐτὴ θὰ ἦνε ἡ πρώτη καλὴ πρᾶξις ἣν θὰ ἐπιδιώξωμεν μετὰ τὴν λύσιν τοῦ πολυθροῦλλητου ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Καθιστῶμεν γνωστὴν εἰς τοὺς ἀμπελουργοὺς τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως τοῦ νὰ μὴ δέχεται πλέον οἶνους γυψωμένους. Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Μεσημβρινὴν Γαλλίαν ἐνθα ἐτίθετο κατ' ἀνάγκην γύψος δύο μόνον τοῖς γιλιῖσις ἀπηγορεύθη καὶ αὐτὸ τὸ ποσὸν πλέον. Οἱ

ἀμπελουργοὶ μας λοιπὸν γνωρίζουσιν ὅτι τότε μόνον πωλεῖται τὸ κρασί των ἀκριβᾶ ὅταν ἀγοράσῃ ἡ Γαλλία ὥστε ἐὰν θέλωσι νὰ λάβῃ ἐφέτος τὸ νέον προϊόν των τὸ ὁποῖον προμηνύεται καλόν, καὶ καλὴν τιμὴν, νὰ ἀποφύγῃ τὴν χρῆσιν τοῦ γυψοῦ ἄλλως θὰ τὸ ἔχωσι νὰ τὸ καμαρῶνῃσι, διότι πόσον πράγμα θὰ ἐξοδευθῆ εἰς τὰ νησιά καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον; Ἐπίσης καὶ διὰ τὴν πίσσαν, τὴν ὁποίαν ὅλος ὁ κόσμος ἀηδιάζει, δύνανται τοῦλάχιστον νὰ μεταχειρίζονται ἀσκούς ἀπισσώτους, ἀφοῦ διὰ τὰ ἄλλα ἀγγεῖα δυσκολεύονται καθὼς λέγουσι, καὶ ἀφοῦ τὴν περισσοτέραν ἀηδίαν τῆς πίσης τὴν λαμβάνουν τὰ κρασιά ἀπὸ τοὺς ἀσκούς. Αὐτὰ εἶνε πράγματα τὰ ὁποῖα καὶ μόνος του κάνει πρέπει νὰ κάμῃ διὰ τὴν ὠφελείαν του χωρὶς νὰ ἔχη ἀνάγκην νὰ τὸν βιάσῃ ὁ ἄλλος.

* *

Μὴ κατορθωθέντος τοῦ ἀκατορθώτου πλέον πράγματος, τῆς συγκροτήσεως δηλ. συνελεύσεως πρὸς ἐξελέγξιν τῶν λογαριασμῶν τῆς ἀποχωρησάσης Ἐπιτροπῆς τῶν ἠνωμένων Ἐκκλησιῶν—εἰς ἣν πᾶς ἐπαινος ὀφείλεται ὡς μετ' ἐλλείψεως ζήλου καὶ εὐσυνειδήτου ἐνεργείας ἐργασθεῖσαν καὶ αὐτὴν πρὸς ὄφελος, καὶ ἐπαύξησιν τῆς περιουσίας τῶν Ἐκκλησιῶν—καὶ πρὸς ἐκλογὴν νέας, κατεφυγοῦμεν εἰς τὴν περιουσίαν τῆς κάλπης, τοῦ πιστοῦ τούτου δείγματος τῆς ἀδιαφορίας καὶ ἀμελεῆσεως μας. Ἀλλὰ καὶ τὸ τελευταῖόν μας τούτο καταφύγιον πλησιάζει νὰ ἀπολεσθῆ, διότι οἱ ἐκλεγέντες κ. Παναγῆς Ν. Λανίτης, Φώτιος Κολλακίδης, Εὐριπίδης Πηλαβάκης καὶ Παναγ. Ποταμίτης δὲν ἐδέχθησαν ὡς πολλοὶς ἐργασθέντες καὶ ἐδέησε νὰ περιφερθῆ καὶ πάλιν τὸ ξύλινον κουτὶ νὰ συναθροίσῃ τὴν ὑπὲρ τῶν κοινῶν μέριμνάν μας. Καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ φορᾷ ἐξελέγησαν οἱ κ. Φ. Κολλακίδης, Σώζων Λοῖζου, Κλ. Ν. Λανίτης καὶ ἐν ἰσοψηφίᾳ οἱ κ. Χ. Παυλίδης καὶ Μ. Σταυρινίδης. πλὴν καὶ οὗτοι παρητήθησαν εἰς μετὰ τὸν ἄλλον καὶ πολλοὶ λέγουσιν νὰ γείνη συνέλευσις τῶν πολιτῶν ἐν τῷ ἀναγνωστηρίῳ, ἧτις ἐλπίζεται νὰ ἐπιτύχῃ καὶ νὰ δοθῆ τέρμα πλέον εἰς τὰς ἀσχημίας αὐτὰς αἵτινες πολὺ μᾶς καταβιβάζουσιν ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐκείνου τοῦ πολιτισμοῦ εἰς ὃ φιλοτιμούμεθα ν' ἀποδεικνύωμεν δι' ἄλλων τρόπων ὅτι ἐφθάσαμεν.

Ἡ κάλπη ἐκείνη, ἐὰν ἔχωμεν φιλοτιμίαν, πρέπει νὰ ριφθῆ εἰς τὸ πῦρ, καὶ οὐδέποτε νὰ φανῆ πλέον περιφερομένη ἀνά τὰς ὁδοὺς, πλατείας καὶ καφενεῖα τῆς πόλεως. Καὶ οἱ ἱερεῖς δὲν ἀρμόζει τοῦ λοῦπου νὰ περιφέρωσι τὰς κάλπας, καὶ πρέπει νὰ κωλυθῶσι παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως. Νὰ κανονισθῆ δὲ ὥστε ἐν πάσῃ συνέλευσι καὶ ὃ μόνον ἐὰν παρουσιάζωνται, νὰ προβαίνωσιν ἀριστοκρατικώτατα εἰς ἀποπεράτωσιν τῆς περὶ ἧς συνέχονται ὑποθέσεως, διότι συνταγματικαὶ ἐλευθερίαι καὶ δημοκρατικὰ πολιτεύματα ἀπεδείχθη πλειστάκις

ὅτι δὲν ἐνεργοῦσι παρ' ἡμῶν, διότι δὲν εἰ-
μεθα ἀκόμη εἰς θέσιν, νὰ τὰς ἐννοήσωμεν
καλῶς καὶ νὰ κάμωμεν καλὴν τούτων
χρῆσιν.

* *

Τὰ περὶ ἀνοικοδομήσεως τοῦ ναοῦ ἐ-
χουσὶν ὡς ἑξῆς: Ἡ ἐπὶ τοῦ ἔργου Ἐπιτρο-
πὴ ἐθεώρησε καλὸν νὰ διατάξῃ τοὺς κ. Μα-
ζουρακὴν καὶ Τραχανᾶν νὰ ἰχνογραφήσω-
σιν ὅλον τὸν χώρον ναοῦ, προαυλείου, δώ-
ματιῶν καὶ λοιπῶν, καὶ νὰ στείλῃ τὸ ἰ-
χνογράφημα εἰς Ἀθήνας ὅπως ἐπὶ τῆ βᾶ-
σει τούτου γείνη τὸ σχέδιον ὑπὸ τινος ἐ-
κτὸ ἀρχιτέκτονος. Τούτου γενομένου ἐλή-
φθη ἀπάντησις ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ ἔλθῃ
καὶ ἐξετάσῃ ἐπιτοπίως ὁ ἀρχιτέκτων τὴν
φύσιν τοῦ ἐδάφους, τὴν στερεότητα τῶν
ἐντοπίων λίθων κ.λ. διὸ καὶ ἐν τελευταία
συνεδριάσει τῆς Ἐπιτροπῆς ἐδόθησαν δια-
ταγαί εἰς Ἀθήνας νὰ συμφωνηθῇ διὰ νὰ
ἔλθῃ ὁ ἀρχιτέκτων, νὰ τηλεγραφηθῇ δὲ
πότε ἔρχεται διὰ ν' ἀρχίσῃ ἡ κατεδάφισις.

* *

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐξεκλήθη-
σαν ἐνώπιον τῶν κ. κ. Α. Θεμιστοκλέους
καὶ Α. Κ. Παλαιολόγου οἱ μαθηταὶ τοῦ
σχολείου τοῦ χωρίου Γερμασόγειας, διευθυ-
νομένου ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Ν. Γεωργι-
άδου. Οἱ μαθηταὶ 82 τὸν ἀριθμὸν ἐν οἷς
καὶ 15 μαθήτριαι, ἀπήντησαν ὡς πληρο-
φοροῦμεθα εὐστοχώτατα, ἀποδείξαντες τοὺς
κόπους οὓς πρὸς μόρφωσίν των κατέβα-
λεν ὁ διδάσκαλός των. Ὁ κ. Γ. Ν. Γεωρ-
γιάδης εἶνε ἐκ τῶν σπανίων ἐκείνων δι-
δασκάλων, τῶν πολυπειριῶν καὶ καλῶς
γνωριστάντων τὸ καθῆκόν των καὶ τὸν τρό-
πον τῆς ἐκτελέσεώς του. Συγγαίρμεν λοι-
πὸν καὶ τοῖς κατοικοῖς καὶ τῷ ἐγγωρίω
των καὶ συμπολίτῃ ἡμῶν κ. Κωνστ. Τα-
λιδούρω τῆ φροντίδι τῶν ὁποίων ἐκρη-
τήθη ὁ διδάσκαλος οὗτος ἐπὶ τριζ ἀκόμη
ἔτη.

* *

Σύμπαν τὸ καινὸν ἐπεκρότησεν ἐπὶ τῆ
ἀρίστη ἐκλογῇ τῶν πατέρων τῆς Ι. Μο-
νῆς Κύκκου, οἵτινες παμφήφει ἐξελέξαντο
εἰς Ἡγούμενον τῆς Μονῆς τὸν πανοσολ.
κ. Γεράσιμον Κυκκώτην τελειοδιδάκτον
τῆς Θεολογικῆς τῆς Χάλκης καὶ ἐν Γε-
νεύῃ τῆς Ἑλβετίας ἀπὸ δύο καὶ ἐπέκεινα
ἡδὴ ἑτῶν σπουδάζοντα, ἀφικνούμενον δ'
ὄσον οὕτω.

* *

Ἡ Δεσποσύνη Μαρία Δ. Ἀγτωνιάδου
δέχεται κατ' ὄλιον παραδόσεις κατὰ τὸ
διάστημα τῶν διακοπῶν.

* *

Διὰ τοῦ Γαλλικοῦ τῆς παρελθούσης Πέμ-
πτης ἀφίκετο ὁ ἀπὸ πολλοῦ ἀπουσιάζων
τῆς πατρίδος του κ. Ὀνούφριος Ἰασονίδης.

* *

Λύριον ἀρχονται αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐν
τῇ Ἑνορίᾳ Καθολικῆ δημοτικοῦ σχολείου,
εἰς ἃς προσκαλοῦνται πάντες οἱ ἐνδιαφε-
ρόμενοι.

* *

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην διήλθε τῆς

πόλεως ἡμῶν ἀναχωρῶν δι' Ἀγγλίαν ἐπ'
ἀδείᾳ ἀπουσίας ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κ. Φάλλ.
Οὐάρεν. Τὰ διαδιδόμενα περὶ αὐτοῦ ὅτι
δὲν θὰ ἐπιστρέψῃ πλέον ἔχονται ἀληθείας
φαίνεται, διότι πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του
προσεκάλει τοὺς φίλους του «νὰ τοὺς ἀ-
ποχαιρετήσῃ» ὅπερ οὐδέποτε ἄλλοτε ἐ-
πραξε.

* *

Ἐν Λάρνακι, τὸ παρελθὸν Σάββατον
μετὰ μεσημβρίαν, ἀπεβίωσεν αἰφνης ἐν μέ-
ση-τῇ ἑδῶ ὁ Ἡεράκης Θεμιστοκλῆς. Ἡ
κηδεία του ἐγένετο μεγαλοπρεπεστάτη,
πολλῶν πολιτῶν σενοδουσάντων τὴν ἐκ-
φοράν αὐτοῦ καὶ θρηνησάντων αὐτόν.

Λεύκα 28 7 90.

Ἡ μεταξοπολεμικὴ τροχὴ τὸσον ἐν Σελῆ ὅσον καὶ ἐν
Μακρήνῃ ἐπέτυχεν ἐπιτυχῶν κατὰ τὸ παρὸν ἔτος τοῦτο δ'
προσπεριόρατο τοῖς ἀγρόταις οὐ ὀλίκρην χρηματικὴν ἀνα-
κούφισιν, τοσοῦτη μᾶλλον καθ' ὅσον τὰ βρομεῖα ἡχο-
ρήθησαν ὑπὸ διαφόρων ἐμπόρων εἰς τιμὰς λίαν εὐνοϊκὰς
τοῖς μετρώταις.

— Πρὸ τινος νεανίας τῆς ἐξ Εὐρύχου ἐνῶ ἐλάμβανε τὸ ἐν
τινὶ βλαβῇ κεκρυμμένον κρηνητικὸν ὄπλον του ἐσπρωξεν ἐξ
ἀπρονοήτως τὸν λύκον τοῦ ὄπλου τούτου, ὅπερ πᾶραυτὰ
ἐκπροσφορήθησαν ἔτρωσαν αὐτόν κατὰ τὸν ὄμφαλόν. Τὸ και-
ρίον τοῦτο τραῦμα μετὰ τιμὰς λεπτά τῆς ὥρας ἐπήνεγκε τῷ
αὐτῷ νεανίᾳ τὸ μοιραῖον τέλος.

— Ὁ ἐν Αἰγύπτῳ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐμπορευόμενος κ. Α.
Μυριανθόπουλος, ὃς καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς αὐτοῦ Κυπρια-
κῆς Ἀδελφότητος τυγχάνει, ἐπισκεφθεὶς πρὸ τινος τὴν γε-
νετήριαν αὐτοῦ κώμην Εὐρύχου πολλὰ φιλανθρωπίας ἔργα
διεπραχέτω κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῆς ἐν τῇ κώμῃ ταύ-
τῃ διαμονῆς του.

— Οἱ κακούργοι ἐξακολουθοῦσι μετὰ τῆς αὐτῆς ὡς καὶ πρὶ-
τερον ἀφορίας καὶ ἐπιτηδεϊότητος τὸ ὀλέθριον ἐπάγγελμα-
των. Ἐπιτρέψατέ μοι δὲ νὰ προσθέσω μετὰ τινος ἰσως ρω-
μαντικότητος, ὅτι ἐν ἡ κατὰστασις αὐτῆ των πραγμάτων
περαταθῆ ἐπὶ πλέον ἡ ἡμετ. νῆσος κατὰ τὰς προφητείας
τῶν ἀρχόντων ἡμῶν μεταβληθήσεται ἀληθῶς εἰς παραδεισον,
ἐξ οὗ ἔρως οἱ πλείστοι τῶν κατοίκων ἔνθεν μὲν ὑπὸ τῶν
πολυπληθῶν τούτων κακούργων, ἔνθεν δὲ καὶ ὑπὸ τῆς ὑ-
περμέτρου φορολογίας, ἐκδιωχθήσονται ὡς ἀμαρτωλοί.

— 0 —

Μόρφου

Πάντοτε μὲν μάλιστα δὲ κατὰ τὸν μῆνα τούτου ἡ θέσις
τοῦ ἀγρότου ἀφίκετο εἰς τὸ κατακόρυφον τῆς ζεινότητος. Ἡ
μὲν Κυβέρνησις ὡς ἄλλος Χάρων ἀπατεῖ παρὰ τοῦ γεωργοῦ
καὶ τοὺς φόρους τοῦ 90 καὶ... ἃς διεβλήθη κατόπιν οὗτος
τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην, ὃ δὲ τοκογλύφος, συναδέλφος τῆς
πρωτῆς, προσπαθεῖ νὰ ἀρπάξῃ καὶ τέκους καὶ κεφάλαια,
ὡς νὰ προέκυπε νὰ τὰ λάβῃ μετ' ἑαυτοῦ ὁ δυστυχὴς χω-
ρικὸς ὡς ἐφόδια διὰ τὸν ἄλλον κόσμον.

Ἴσταται ὁ δυστυχὴς γεωργὸς ἐν τῷ ἀλώνῳ του καὶ ρί-
πτει κίτω τὰ βλήματα πρὸ τῶν πέριξ, δεξιᾶ καὶ ἀριστε-
ρᾶ ἀνοικυμένων καὶ φυλλομετρούμενων δύο μεγάλων θεο-
κατακτών, τοκογλύφου καὶ φορογλύφου, ἰκανῶν νὰ κρύψω-
σι καὶ θάψωσιν ἐντὸς τῶν πτυχῶν των, οὐχὶ μόνον τὸ προ-
ίον τοῦ γεωργοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον σὺν γυναίξῃ
καὶ τέκνοισι καὶ ζώοις καὶ ὄρνοις. Ὁ ἀναγκάσων ἐπὶ τέ-
λους αὐτόν νὰ λάβῃ ἐπὶ τῶν ὤμων τὸ πτωχεῖον καὶ τὴν
σκοῦπαν καὶ νὰ λάβῃ τὴν πρὸς τὴν οἰκίαν του ἀγροσαν,
ἀντίθετον ἐκείνης ἣν θὰ λάβῃ τὸ πρῶτον του. Θὰ διακρύψῃ
μετὰ τῶν τέκνων του θὰ λυπηθῇ, ἀλλὰ τίς θὰ τὸν ἀκούσῃ;
Α. Μ.

— 0 —

Βαρῶσια.

Τὴν 29ην λήξεντος ὥρα 3 μ. μ. ἀσυνήθως καὶ γενικῆ
σχεδὸν κατήφεια ἐξηπλώθη ἐπὶ τοῦ προσώπου τῶν συμπο-
λιτῶν, συμπολιτιδίων, συγγενῶν καὶ ἄλλων κατοίκων, τῆς
πολιτῆς ἡμῶν ταύτης, ἕνεκα τοῦ προῦρου θανάτου τῆς χα-
ριστάτης καὶ ἀγγελιομόρφου Ἀμφιτρίτης Α. Κωνσταντιτίδου,
παθοῦσας πρὸ τοῦ τοκετοῦ καὶ μετ' αὐτὸν ἐπὶ δύο μῆνας ἐκ
μακροίας καθ' ἧς οὐδὲν ἴσχυον ἡ ἐπιστήμη. Ὁ θάνατος τῆς
μακαρίτιδος, ἀγούσης μόλις τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς
καὶ ζήσασίς συζυγικὸν βίον μόνον 13 μηνῶν, ἐδύθησεν εἰς
ἀπαραμύθητον λύπην τοὺς μακρὰν αὐτῆς, ἐν Λάρνακι δι-

αμένοντας γόνεϊς τῆς, τὸν σύζυγόν τῆς καὶ πάντα σχεδὸν
τοὺς πολίτας. Τὴν κηδεῖαν τῆς, γενομένην τῇ 9ῃ τῆς
πρωίας τῆς ἐπομένης ἠκολούθησαν πολλοί, ἐν οἷς καὶ οἱ ἐν-
ταῦθα ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως διακώψαντες τὰς ἐρ-
γασίας των. Ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τῆς κατετέθη εἰς στέφανος.
Ὁ Θεὸς ἀξιώσῃ αὐτὴν τῆς αἰωνίου μακαριότητος, παρα-
μυθῆται δὲ τοὺς αὐτὴν θρηνηόντας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—:—

ΕΛΛΑΣ.— Ἀπεπερωτώθη τέλος μετὰ 45α-
ετῆ ἀδιάκοπον ἐργασίαν ἡ ἀποξήρανσις
τῆς λίμνης Κωπαίδος, οὕτω δὲ μέχρι τοῦ
Σεπτεμβρίου παραδίδονται εἰς τὴν καλλι-
έργειαν 300 περίπου χιλιάδες στρέμματα
γῆς, τὰ ὁποῖα μέχρι σήμερον εἰσαν ἄχρη-
στα.

— Μεταξὺ τοῦ δημάρχου κ. Φιλήμορος
καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ πλείους συγ-
εντόσεις ὡς πρὸς τὴν διοχετεύσιν εἰς Ἀ-
θήνας τῶν ἐδάτων τῶν εὐρεθέντων εἰς δι-
αφόρους πηγὰς ἐπὶ τοῦ ὄρους Πάρνηθος.
Ἐγένετο ἀνάλυσις αὐτῶν καὶ εὐρέθησαν
πλείστον λόγον ἀξία. Ἡ θερμοκρασία των
ἀνέρχεται εἰς 10 βαθμοὺς ἡ ποσότης των
ἀνέρχεται εἰς 8—9 ὀκάδας, διὰ τινῶν δ-
μῶς ἐργασιῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ γίνωσι πρὸς
ἐκκαθάρσιν τῶν πηγῶν, θ' ἀνέλθῃ ἡ πο-
σότης εἰς 15 περίπου ὀκάδας. Σημειωτέον
προσέτι ὅτι διὰ τὴν διοχετεύσιν θὰ ἀπαι-
τηθῇ δαπάνη δρ. 1,300,000.

— Ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος τῆς Βουλ-
γαρίας διέτρεξε τὸν κίνδυνον ἡ ὑποθάνη
κεραυνόπληκτος. Ἐνῶ κατέπλεεν ἐν καιρῷ
θυέλλῃς ἀπὸ τοῦ Ρουσσουκίου τὸν Δούρα-
βιν ἐπὶ τοῦ βουλγαρικοῦ ἀτμοπλοίου «Κροῦμ»
ὁ κεραυνὸς ἐπέσει ἐπὶ τοῦ ἰσοῦ, οὗ ἐρ-
γύτατα ἐκάθητο ὁ πρίγκηψ, ὅστις ὅμως ἐ-
μεινεν ὡς θαύματος ἀλόβητος.

Λονδίνον 2.—Τὰ «Νέα Χρονικά» λέγου-
σιν ὅτι προσεχῶς θὰ συμβῶσι σοβαρὰ πρά-
γματα ἐν Βουλγαρίᾳ. Μόνη ἡ ἀπουσία τοῦ
Ἡγεμόνος Φερδινάνδου ἀναγκαιῶς τὴν ἀ-
νακρίσει τῆς ἀνεξαρτησίας. Κατὰ τι τη-
λεγράφημα ἐκ Βερολίνου ἡ Γερμανία, ἡ Ἀύ-
στρία καὶ ἡ Ἰταλία εἶνε πρόθυμοι νὰ ἀνα-
γνωρίσωσι τὸν πρίγκηπα Φερδινάνδον. Ἡ
«Σημεία» ἐπιβεβαίωσεν ὅτι ὁ Μιλάνος φαίνε-
ται ἀποφασισμένος νὰ μείνῃ ἐν Σερβίᾳ, ἂν
καὶ ἡ κυβέρνησις ἐπιθυμῇ πολὺ τὸ ἐναν-
τίον.

—Τὴ ἐκ Κων. πόλεως δελεῖα πειρῶνται,
φυσικῶ τῷ λόγῳ, νὰ μειώσωσι τὴν σημα-
σίαν τῶν ἐν Ἐρζερούμ «ὀχλαγωγῶν» καὶ
ν' ἀποδώσωιν αὐτὰς εἰς τὴν στασιαστικὴν
διάθεσιν τῶν Ἀρμενίων. Ἀλλὰ πράγματι φαί-
νεται ὅτι διεπραχθῆ ὑπὸ τῶν τουρκικῶν
στρατευμάτων ἀληθῆς σφαγὴ τοῦ χριστι-
ανικοῦ πληθυσμοῦ καὶ ὅτι τὸ αἴμα ἔρρευσεν
ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς πόλεως κρουνηδόν. Ὁ ἐν
Κων. πόλει ἀνταποκριτὴς τῶν «Ἡμ. Νέων»
ἐπέστειλε τὴν ἑξῆς ἐκθεσίαν, ἣν συνιστᾷ ὡς
ἀξιοπίστον. «Ἐπρόκειτο ἡ ἀνοιγῆ ἐν Ἐρ-
ζερούμ γέρον Ἀρμενικῶν σχολειῶν. Ἀλλ' ὁ
διοικητὴς ἠρηθή τὴν ἄδειαν, ἐπὶ λόγῳ ὅ-
τι ὁ ἐκπαιδευτικὸς ζῆλος ἐπέκρυπτε πολι-
τικὰ σχέδια. Πληθὺς Ἀρμενίων ἀπηλθε τό-
τε εἰς τὸ διοικητήριον, ἵνα ἐπαναλάβῃ τὸ
αἷτημα, ἡ δὲ φρουρὰ ἐπιτροβόλησεν ἀναι-
τίως κατ' αὐτῶν, φονεύσασα καὶ πληγώ-
σασα οὐκ ὀλίγους. Ἐκτοτε ἐπικρατεῖ σφο-
δρὸς ἐρεθισμὸς, προσεκλήθη δ' ὁ διοικητὴς
ἐνταῦθα, ὅπως ἀπολογηθῇ. Κατ' ἄλλα θρυ-
λήματα, ἡ Πύλη, μαθοῦσα ὅτι ἐν τινὶ καφ-
του Ἐρζερούμ ἦσαν κεκρυμμένα ὄπλα, ἐ-
ζήτησε παρὰ τοῦ πατριάρχου τὴν ἄδειαν νὰ
ἐπιχειρήσῃ ἐρευνᾶν. Ἀλλ' ὁ πατριάρχης καὶ
αἱ ἐπιτόκιοι ἐκκλησιαστικαὶ ἀρχαὶ ἠρηθή-
θησαν καὶ ἐθεβαίωσαν ὅτι ἡ καταγγελία

ήτον ανυπόστατος. Ούχ' ήτιον ο διοικητής δικάσεν οθαίρετως να γίνει ή έρευνα τήν Κνριακήν, διαρκούσης της θείας λειτουργίας. Οί εν τω ναώ πιστεί αντίστησαν κατά την επακολοθησασαν δε σύγκρουσιν έφρονέθησαν 13 Αρμένιοι».

Κ)πολις, 4.

Επί τή βουλγαρικῃ διακοινώσει ή Ελ- λας διαμαρτυρήθη κατά πάσης παραχωρή- σως, ήν ή Πύλη θα έποίη προς τήν Βουλ- γαρίας.

Λονδίνον, 4.

Το γαμοσχέδιον περί παραχωρήσεως της Ελ- λοβιανθης εις την Γερμανίαν έφηγηθήσθι υπό της βουλῃς των Λόρδων εις πρώτην ανάγνωσιν.

Βελιγράδιον, 4.

Η Πύλη εξέφρασε τήν λύπην αυτής επί τή δολοφονία του Σέρβου προέδρου εν Πα- ρισια, αλλ' ή σερβική κυβέρνησις δεν εινε ευχαριστημένη και ζητεί όπως δοθη ικα- νοποίηση εις την χήραν του προέδρου και χαιρετισθή ή σερβική σημαία.

Παρίσιοι, 4.

Ο «Χρόνος» λέγει ότι ή Αγγλία εδέχθη κατ' αρχήν να παράσχη αντιστοιχίσματα τή Γαλλία δια την επικράτησιν ήν λαμ- βάνει ή Αγγλία εν τω Ζανζιβάρ.

Λονδίνον, 6.

Ο ερεθισμός αυξάνει μεταξύ των ανθρω- πων της ύστενομίας. Χθες το έσπερας ε- ξέδωκαν είδοποίησιν, απευθυομένην ιδία προς τους καναστηματόρχας, δι' ης συνη- στώσιν αυτοίς να κλείωσιν ενωρίς και να θέτωσι φύλακας εις τα μέρη των, ατε μι- ας απεργίας ούσης βεβαίας. Τή έσπερα ταύ- τη το κέντρον του ερεθισμού ήτο εν τή α- στυνομία, εν τή οδω «Ρουβ», όπου πολλοί άνθρωποι επαύθησαν, διότι ήρηθήσαν ν' απέλθωσιν εις τας θέσεις των.

Δαμασκός, 7.

Μάχη έγινε μεταξύ των Δρούσων και των τουρκικών στρατευμάτων εν τω Λιβά- νω θρεί. Οι φορευθέντες και τραυματισθέν- τες είναι πολυάριθμοι.

Κων)πολις, 9.

Επί τή ευκαιρία της βουλγαρικῃς δια- κοινώσεως ο κ. Νελιδωφ έγνωστοποίησεν εις την Πύλην ότι πάσα νέα παραβίασις της βερολινείου συνθήκης θα είχε σοβαρά δια την Τουρκία αποτελέσματα.

Βρυξέλλαι, 9.

Νομουχέδιον υποβλήθη εις την βουλήν διαλαμβάνει ότι το Βέλγιον θα δανείσθι εις το ελεύθερον Κράτος του Κόγκον 25 εκα- τομμύρια φράγκων και ότι δύναται να προ- σαρτήσθι αυτό εντός 10 ετών.

Βερολινον, 9.

Ο άγγλος διοικητής της Ελλοβιανθης ά- φίκετο χθες εις την νήσον, μετά μακράν απουσίαν. Πάντες οι κάτοικοι υπεδέχθησαν αυτόν μετά πρωτοφανους έπισημοδότητος. Προς τιμήν του έρρίφθησαν κανονιοβολισμοί και επαιανίσθη ο εθνικος άγγλικός ύμνος. Ού-τως οι κάτοικοι ήθέλησαν να εκδηλώσωσι τα υπέρ της Αγγλιας αισθήμητά των και την λύπην, ήν αισθάνονται, καίπερ γερ-μανικῃς καταγωγῃς, όντες αποχωριζόμενοι αυτής, παριστάντες ούτω μοναδικόν φαι- νόμενον μεταξύ των υπηκόων της ανόσ-σης.

Η εν Λονδίνω Γερογραφική Έταιρία προς δι- άδοσιν του θείου λόγου εις τε την Βρεττανίαν και τα άλλα έθνη.

Η εν Λονδίνω Γερογραφική έταιρία συνέστη και ήρξατο των έργων αυτης από του 1804. Ο δέκατος έννατος αί- άν, δε ήνοιγετο τότε εν χρόνους σκοτους και σάλων πολιτι- κών εύρίσκειται ήδη έγγυς του τέρατός του, αλλα τι έγένε-το καθ' όλον το μακρόν του διάστημα; Έν πρώτοις ή Έ-ταιρία διετηρήθη πιστή εις τον αρχικόν αυτης σκοπόν, όστις

ήν «ή ενθάρρυνσις προς πλατυτέραν κυκλοφορίαν των βιβ- λιαριών άνευ σχολείων και έρμηνησιών». Η βιβλίο μόνη υπήρξε το αντικείμενον της κυκλοφορίας άνευ υπέρ αυ- τῃς συνηγοριών και εκθέσεων.

Από δε του 1804 τα κυκλοφορήσαντα ταύτης αντίτυπα άνέρχονται μέχρι του αριθμού των εκατόν είκοσι εκατομ- μυρίων, ες ών περί τα τέσσαρα εκατομμύρια εξέδθησαν και διανεμήθησαν διαρκούτος του λήξαντος έτους (1889-90). Κατά την αρχήν της εκατονταετηρίδος ή βιβλίο άνεχι- νώσκετο εις πενήκοντα μόνον γλώσσας, αλλ' ή Έταιρία ήδη έχει εις κυκλοφορίαν ταύτην μεταπερασμένην εις τρι- ακοσίας περίπου διαλέκτους και γλώσσας, κατά το μάλλον και ήτιον όμιλούμενας; εζακολουθεί δε κατ' έτος μεταφρά- ζουσα αυτην εις άλλας νέας τοιαύτας. Δεν υπάρχει έως μείζων αξιοσημείωτος ταύτης έπιχειρήσις. Η βιβλίο μετά σπουδῃς καθίσταται νοστή πάσης γλώσσης υπό τον σύ- ρανον λαφ' τούτω δε (τω λαφ) ούτα εύνοιας δεν τυγχάνει ως άλλετα δαπανηρός θησαυρός, καθόσον μάλιστα ή Γερο- γραφική Έταιρία επί πολλά έτη επώλει αυτην εις τιμήν ελάσσονα της πραγματικῃς αυτης αξίας, την δε νέαν Δια- θήκην αγοράζει εις εις τιμήν πρώτης τινας εφημερίδος. Το καλύτερον λοιπόν εν τω κόσμω βιβλίον είναι συγχρόνως και το μάλλον εύνοιας.

Και άλλοις χριστιανικῃς πρακτορείοις έρχην επίκουρος ή Γερογρ. έταιρία, καθότι άνευ ταύτης αι μεγάλοι βιβλιοποστο- λικαι έταιρια ήθελον εἶσθαι παραθετικῶς αδύνατοι προς έ- πίτευσιν του επιδιωκόμενου σκοπού των. Μόνη ή Αγγλ. Εκ- κλησία δια την εν τοις άλλοις έθνεσι βιβλιοποστολίαν κέρρη- ται περί τῃς εδδομήκοντα της βιβλίο μεταφροτισίαι, ες ών περί τα ες—εξδομα άπαντώσιν εν μόνη τή Γερογρ. Έταιρία; ή δε εν Λονδίνω βιβλιοποστολ. έταιρία, περί τῃς πενήκοντα και ή εν Ουέστλεγγ, τριάνοντα, άπάσης προμη- θευομένης άμέσως ή έμμέσως εκ της αυτης πηγῃς.

Ίκανοί συν τούτοις χριστιανικοί κανόνες προσέλαβον έμ- φαντικότητά τινα, προς δε και ή ένότης της του Χριστου Έκκλησίας κατεδείχθη, διότι δια της κυκλοφορίας της θείας Γραφῃς εκκλησιαστικαι διαφοραι εληρμόνθησαν και ά- παντα τα μέλη της ευαγγελικῃς κοινωίας ήνώθησαν ή δε χαρακτηρηστικῃ πολιτικῃ της Αναμορφώσεως υπεστηρήθη δια της διαδόσεως του λόγου του Θεου ως το θεϊον άγγελ- μα προς τους λαούς πάσης της οικουμένης. Η ύπευργία του Αγ. Πνεύματος ευσεβως αναγνωρίζεται εν τή διαδόσει της θείας Γραφῃς, άπαν δε το έργον της Έταιρίας, διδασκούσης σωτηριῶς δια της βιβλίου πάντα τα έθνη, είναι έκφρασις ύ- πακοῃς προς την έντολήν του Κυρίου Ίησου και πίστις εις την θέλησιν και δύναμιν Αυτου προς σωτηρίαν.

(Εκ του «Ημερολογίου 1890» τῃς Έταιρίας).

Λύσις του 46 αινίγματος Θ έρος—Θ εός.

Αυτήρες, ο Κύρος Κ. Ρούτος, Ν. Κάρταλης Γ. Μιχαηλί- δης και Χριστόφ. Καλοδίκης Ίκκ. χ' Γεωργίου εκ Αθηνων.

Λύσις του 9 λογογράφου.—Φρόνησις αρχή των αρετών άπλοών.

Αυτήρες, Η. Μαχλληκίδης, και Χριστόφ. Καλοδίκης Ίκκ. χ' Γεωργίου εκ Αθηνων.

—οι—οο—ο—

ΑΙΝΙΓΜΑ 47ον

Όλοι με αποστρέφονται, με δακτυλοδεικτούσι και τύψεις συνειδήσεως παντού μ' ακολουθεύσι. Την σφύρασιν δε των τριών πρώτων μου αν θελήσης. Σύν τοις δυοίν εσχάτοις μου καλώς να προσκολληθής. Ζήτη μ' εις τους αισχροκερδεις χωρις ν' άρχησπορήσης. Τέσσαρα δε τα έσχατα ες όλων αν τηρήσης. Έλλα δε άπολέσας, Ζών θα σχηματίσης.

Λογογράφος 10ος.

Τάχει λύτη αά λίθοι ας θ' αει ν' ες τα θ' ερα δη άπαν τῃς.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Table with 2 columns: Item description and Price. Items include Κρασία α. ποιότητος γρ., δευτέρας ποιότη., Ξυνημένα, ρακή σούμα 19 βαθ. ή οκ. παρ., άλευρα τῃς Άαντολης ο σάκκος γρ., σίτος το καλόν γρ., κριθή, Όροβος, χαρούπια εις τας άποθήκας, το χαλεπικόν καντάρι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ο κ. Βασίλειος Θεοφανίδης έλαθεν έσγάτως ες Αγγίλας και θα λαμβάνη τακτικῶς δείγμα- τα διαφόρων ύφασμάτων δια πάσαν εποχήν, δλδ. κασμιρίων, τσογιών, μουσαμάδων, δύναται δε κα- τά την έκλογήν των πελατών, να φέρη εις τας τιμάς των ιδίων έργασασιών εθεν τα λαμβά- νη, έτοιμους ένδυμασίας και μη, εις μικράν ή μεγάλην ποσότητα. Έτι δε δύναται να φέρη διαφόρων ειδών φλανέλλας, λινά, κολάρα, λαι- μονδέτας, υποκάμισα, σινδόνια έτοιμα και μη, κατ' έκλογήν και εις όλον μέγεθος άπαιτεί έκαστος, χειρόμακτρα, τραπεζομάνδουλα, και όλα εν γενεί τα δια τας οικίας αναγκαία. Εις τους βουλομέ- νους δίδει ο ύδιος πάσαν πληροφορίαν.

Ο κ. Στέφανος Κ. Μιλιαριδης ιδρύσας εν Βα- ρωσίαις καζάνιον ρακής μετά καλού τεχνίτου εκ Χίου, άγγέλλει ότι εζάγει λαμπράν μασίαν εκ καθαράς σούμας των σαφυλιών και ουχι σπύστων, εζαιρέτου ποιότητος και εις τιμάς συγ- καταβατικάς.

Αναλαμβάνει την άποσολήν και εις άλλα μέ- ρη της νήσου.

Όσοι αγαπούν να πώσω καθαράν μασίαν, εβγαλμένην από σταφυλήν της Κύπρου και ου- χι από σπύρα Ευρωπαϊκά, ας κατευθύνωνται εις τον καθηγητήν ούτως της κατασκευῃς αδό- λων και καθαρών ονιοπνευματιών διαφόρων ει- δών κ. Γ. Μιχαηλίδην, όστις εβραβεύθη τότας φοράς δια την προς ταύτα ικανότητα και καθα- ριότητά του. Αι τιμαί λίαν συγκαταβατικαι.

Έν τῃ κατά την αγοράν των Μαραθεψίων καταστήματι του κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εύ- ρίσκονται και πωλούνται εις συγκαταβατικάς τιμάς ιερατικά φορέματα έτοιμα, εκ καλής χρυ- σοϋράντου ρόφας.

Έν τῃ εν Αθηναις καπνοπωλείω «ή Αθρναξ» διευθυομένην υπό του κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλούν- ται: καπνός ληανικῶς και γονδρικῶς διαφόρων ποιότητων, σιγαρόχαρτα άρίστης ποιότητος, τουμπεκκι έπίσης, ως και ταμβάκος. Προς δε και γάρτης γραφῃς, φάκελλοι διαφόρων μεγε- θών γραμματόσημα, ως και σπαρμακέττα και φώσφορα. Οί επισκεπτόμενοι το κατάστημα του- το μένουσι καθ' όλα ευχαριστημένοι.

Έν τῃ οδω Ριγάρδου (ένταύθα) πω- λείται οικόπεδον έχον πλάτος ποδ. 78, και βάθος 60, ήτοι έμβαδόν 4,680 πό- δας τετραγωνικούς, και συνορευόμενον υπό Χ. Ζαβρού, Ανδρέου Κτίστου και Πολ. Κ. Έλευθεριάδου. Οί βουλόμενοι άποταθήτω- σαν εις τον ιδιοκτήτην κ. Χριστόδ. Σαββίδην.

Πωλείται ή κατά την οδδν «Πλόνδελ», αν- τικρύ της οικίας του κ. Κ. Έλευθεριάδου οικία του κ. Χριστοδούλου Μυλοκόπου, επί γηπέδου 150 ποδών μήκους, 45 πλάτους, έχουσα σύν- ορχ δύο οδδς, άρ' έτέρου γην όρφανών Κεσό- γλου και όπισθεν κήπον του Μοναχηρίου Χρυ- σοροιατίσσης και συνισαμένη εκ τεσσάρων κα- λών δωματιών, και αυλής μετά 30 περίπου δένδρων διαφόρων. Ο βουλόμενος άποταθήτω εις τον ιδιοκτήτην κ. Χ. Μυλοκόπον.